

דעם רבינ'ס

עוּכט

אײערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער
ריינער קוואל

רופן אן די היינטיגע צייטן, "עקבֿתא דמשיחא - סוף פונעם גלות", דער אנהויב פונעם אור פון משיח, ווען די שונאים שטארקן זיך זייער מיט זייערע פיס און ווילן חס ושלום צעטרעטן די ערליכע אידן.

וואס איז די עצה צו דעם? זאגט די הייליגע תורה, "את המשפטים האלה". 'משפט' קומט אויף זאגן אז ס'איז נישט 'סתם אזוי' געשען, עס איז נישט קיין צופאל אז די רשעים ווילן שטערן און צעטרעטן ערליכע אידן, נאר אלעס איז אויסגערעכנט פון בית משפט אויבן, כדי מיר זאלן זיך צוריקקערן צום באשעפער.

מיר שטייען אין פרשת עקב. די פרשה הייבט זיך אן, "והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה, פארן וואס נוצט די תורה דער לשון 'עקב', עס וואלט געקענט שטיין, והיה אם תשמעון את המשפטים האלה?

דאס ווארט 'עקב' איז מלשון 'סוף', אזוי ווי ביי א מענטש איז דער קאפ דער אנהויב און דער עקב פון די פיס איז דער סוף. נאך א טייטש האט עקב: 'צעטרעטן', ווען איינער פארשעמט א צווייטן, זאגט מען: "ער האט יענעם צעטרעטן!" יעצט ווען מען איז סוף פון דער גלות, אזוי ווי חז"ל

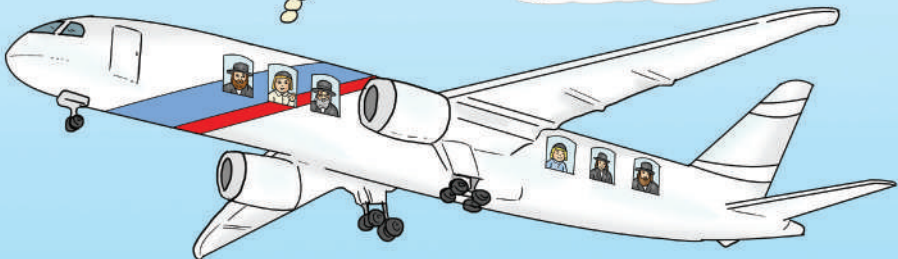
אין פאר
רבינ'ס

בני אשכול
בסדרות ציון

ווארט איר שפאלן...

פריט זכרון בעלז

האט געהייסן אויסרופן: "אז ווער עס איז מקורב צו אים זאל קומען צו אים אויף ראש השנה. און דאס יאר האבן גאר אסאך בחורים און אינגעלייט פון ארץ ישראל שווערע מניעות צו קענען פאלגן די עצה צו פארן צום רבי'ן אומגעשטערט."

דער הייליגער רבי האט געזאגט: "גאר מיין זאך איז ראש השנה", אבער לאמיר נישט פארגעסן אז דער רבי האט אויף געזאגט: "גאר מיין זאך איז תפלה", לאמיר זיך באנייען אין תפלה, סיי די דריי תפלות, שחרית מנחה, מעריב מיט כוונה, מיט א חשק מיט אלע הלכות פון תפלה אזוי ווי עס שטייט אין שלחן ערוך. אזוי אויף קען מען אריינכאפן אפאר קאפיטלעך תהלים אדער לקוטי תפלות און ביי התבודדות זיך אויסרעדן צום אויבערשטן אלעס וואס ליגט אויפן הארץ, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס צו א גוטן פריינד.

דער אויבערשטער זאל העלפן עס זאל מקדים ווערן די הבטחה פון סוף פרשה "לא יתיצב איש בפניכם, פחדכם ומוראכם יתן ה' אלקיכם על פני כל הארץ" אמן ואמן.

ווען אידישע קינדער דערהערן אז אלע משפטים, אלע דינים, מניעות און יסורים איז נאר פון אויבערשטן, דעמאלט זאגט דער אויבערשטער, "ושמר ה' אלקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך", דער אויבערשטער וועט אונז געדענקען און זיך דערבארעמען און געדענקען זכות אבות, אונז צו היטן פון אלעם ביזן און דינים.

ווען יעקב אבינו איז געבוירן געווארן שטייט אין פסוק: "וידו אחוזת בעקב עשו". דאס ווייזט אז אין די יעצטיגע צייטן פון עקבתא דמשיחא וויל עשו צעטרעטן און מלחמה האלטן קעגן כלל ישראל. איז די עצה "וידו אחוזת". 'יד' איז מרמז אויף 'תפלה', אזוי זעט מען אויף ביי משה רבינו, "ויהי ידיו אמונה". זאגט אויף דעם דער תרגום, "פרישן בצלו", ער האט אויסגעשפרייט זיין הענט מיט א תפלה צום אויבערשטן.

מען זעט היינטיגע צייטן אז אויף יעדע הייליגע זאך פארלייגט זיך דער בעל דבר דאס צו צעשטערן, בפרט אויפ'ן רבינ'ס ראש השנה, וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט: "איה האב דאס באקומען במתנה פונעם אויבערשטן". דער רבי

ב'זויל וויל אבער כ'קען נישט

טראץ וואס עס איז א גרויסע זכות, גייען מיר יעצט זאגן תהלים מיט גרויס כוונה, אבער שטיל, כדי נישט צו שטערן זיין מנוחה. אזויווי מיר האבן געלערנט אין די מעשה, אז עס זענען דא מצבים וואס מיר זענען אזויווי די אנוסים און מיר ווילן טון מצוות אפן און אויפן קול, אבער דער באשעפער וויל אז מיר זאלן טון אנדערש - באהאלטן און שטיל."

"דו פארשטייטסט מיין טייערע אייניקל? דאס איז איין דוגמא פון פיל אנדערע מצבים, אין וואס מיר קענען זיין אנוסים."

גאנצע נאכט האט ער זיך נישט גוט געשפירט, און יעצט איז ער געגאנגען שלאפן. די תהלים וואס איר זאגט איז זייער חשוב, אבער איה בעט אייך, אויב איר קענט זאלט איר עס זאגן שטילער, כדי מיין טאטע זאל זיך קענען אויסשלאפן. די קולות שטערן אים, און אונזער פענסטער איז ממש נאנט צום ווייבער שול. איר זעט? ממש דא! יישר כח."

דער משגיח האט אלעמען געזאגט: "מיר זענען יעצט אנוסים' פון צו קענען זאגן תהלים הויפן."

לעובדא ולזעשר

רחמנא ליצלן.

א נבטר א מקורב...

צווישן די קליינע הייזקעלעך מיט די רויטע דעקער אין די שטעטל טבריה נעבן דעם ים הכנרת האט געוואוינט פאר ארום הונדערט יאר צוריק הרב החסיד ר' ישראל בער אדעסער ז"ל, דער איינציגסטער ברסלב'ער פון דער גאנצער שטאט!... ער האט מקיים געווען בפשיטות דעם סעיף פון שלחן ערוך "ואל יבוש מפני המלעיגים עליו בעבודת השם". כאטש ער איז געווען עלנד אליין אן קיין גוטע פריינד און ווארעמע קהלה מיט חסידים, און דער גאנצער ארום האט געמאכט פון אים גרויס ליצנות אויפן גוטן פאל.. מיט דעם אלעם האט ער זיך געהאלטן אין רבי'ן מיט די הייליגע ספרים און געווען אזוי ווי דער קליין פייערל פון רבין אין שטאט טבריה.

ווייל ער איז געווארן א ברסלב'ער און רוב עולם דארט וואו ער האט געוואוינט זענען געווען מתנגדים האבן זיי אים נישט געוואלט באצאלן "ישיבה געלט" וואס מען צאלט פאר אלע יונגעלייט וועלכע האבן געלערנט אין ישיבה, מען פלעגט אים געבן אפאר פרוטות זיך צו דערהאלטן אבער נישט מער, ער האט דערפאר געלעבט מיט א שרעקליכע ארעמקייט וואס מען קען בכלל נישט היינטיגע צייטן אויסמאלן, נאר צו געבן אביסל א בילד וואס האט געמיינט ארעמקייט אין יענע יארן איז אז איינע פון זיינע קליינע קינדער איז ליידער אויסגעגאנגען פון הונגער

טראצדעם וואס ער איז אריבער די אלע צרות האט ער זיך געשטארקט מיט מסירות נפש איינער אנטקעגן אלע, און האט אפילו מקרב געווען אנדערע צום רבי'נס וועג. פון מאל צו מאל פלעגט ער

קלייבן אפאר מסבעות און זיך ארויסלאזן דעם לאנגן וועג קיין ירושלים עיר הקודש, דארט זענען געווען נאך עטליכע ברסלב'ע חסידים וואס דאס

איז געווען פאר אים א יקר המציאות, מען קען הערן אפאר דיבורים און רעדן מיט ערליכע חסידים אין עבודת השם, די חסידים ווי ר' שלמה וועקסלער, ר' נפתלי כהן, ר' שמואל הורוויץ און נאך, נאכן אנפילן זיינע טאשן מיט נייע דיבורים און פרישע כוחות פלעגט ער צוריקמאכן דעם לאנגן וועג קיין טבריה אין יענע צייט, מיט פערד און וואגן אדער אייזלען א רייזע פון אפאר טעג ביז ער איז אנגעקומען צוריק אין שטוב.

אין איינע פון די נסיעות צוריק פון ירושלים איז ר' ישראל בער אנגעקומען צו אן אומבאקאנטן שטאט, ער איז אריין אין א בית מדרש וואס איז געווען ליידג פון מענטשן עס איז שוין געווען נאכן דאווענען, ווי ער שפאנט אריין אין די ליידגע שול זעט ער פלוצלונג א מענטש זיצט דער מענטש האט אויסגעזען בלאס, צעבראכן און שוואך, ער זעט אויס

ממש א נפטר! האט ר' ישראל בער געטראכט צו זיך, 'ער זיצט ליידג און טוט גארנישט זיינע אויגן זוכן עפעס א פארלירענע פינטל אויפן דאך, ס'קוקט אויס ווי ער זיצט און ווארט אויף זיין יציאת נשמה.'

ר' ישראל בער האט געפילט אז ער מוז ראטעווען דעם איד, עס איז ממש הצלת נפשות, ער גייט צו צו אים און פרעגט: "ר' איד וואס איז מיט אייך? אפֿשר קען איך אייך העלפֿן?" דער נפטר האט געשענקט א מיואש'דיגע בליק אויפֿן חסיד וואס איז אים געקומען שטערן די געדאנקען, און געענטפערט שטיל: "דו קענסט מיר נישט העלפֿן!"

פארוואס? האט ר' ישראל בער נישט אפֿגעלאזט, אפֿשר דאך קען איך עפעס טון פאר אייך?

"איך בין אן אומבאהאלפענער!" האט יענער ווייטער געמוזמלט, "מינער קען מיר נישט העלפֿן! לאמיר אפֿ ס'איז א שאד דיין צייט!"

"חס ושלום! פארוואס רעדסטו אזוי? יש ענין שיתהפך הכל לטובה פון די ערגסטע פֿלעצער קען זיך אלעס איבערדרייען לטובה", האט ר' ישראל בער אריינגעשטראלט ווארעמע ליכטיגע דיבורים אין דער פינסטערע מרה שחורה מיט וואס דער איד איז געווען ארומגענומען.

"קום איך וועל דיר דערציילן וועסטו שוין אליין פארשטיין פארוואס איך רעד אזוי", האט דער מענטש געזאגט און דערציילט:

ביז פאר אפֿאר מאנאטן בין איך געווען פֿרייליך

ווי א געווענליכער מענטש און געצויגן מיין פרנסה פון ארבעטן אין א געשעפט, אבער אין די לעצטע צייט האב איך געכאפט א "מחלת השכחה" א קרענק פון פארגעסן און כ'האב פארלוירן מיין זכרון, איך ארבעט אין געשעפט און ווען איינער בעט מיר איך זאל אים ברענגען א געוויסע זאך הייב איך אן גיין און גלייך פארגעס איך וואס אים צו ברענגען, קום איך צוריק און יענער פרעגט מיר "נו, וואו איז די סחורה וואס איך האב געבעטן?" און איך שעם זיך אים צו זאגן אז איך ווייס נישט פון וואס ער רעדט... פרעג איך אים צום צווייטן מאל וואס ער האט פארלאנגט און וידער גיי איך ברענגען זיינע סחורה, אבער ווי איך גיי אפֿאר טריט, אודך... איך געדענק נישט וואס האט ער פארלאנגט.

אזעלכע יסורים בין איך אריבער די לעצטע צייט ווען דער קונה בעט מיר אהער און איך ברענג אים אהין, איך געדענק גארנישט, און מינע ביונות איז געווען ביזן דאך, איין קונה האט געשריגן אויף מיר, די אנדערע האבן געלאכט און געמאכט שפאס פון מיר, ביז מיין בעל הבית האט געזען אז ס'איז נישט קיין תכלית, זיין ארבעטער קוקט אויס ווי ער איז ממש געפאלן אויפֿן קאפ חס ושלום, עפעס איז געשען מיט זיין מח האט ער מיר פארשיקט פון דער ארבעט ביז איך וועל ווערן גענצליך אויסגעהיילט, אזוי דריי איך זיך ארום אן קיין ארבעט אן קיין געלט אן קיין ביסל זעלבסטזיכערקייט. וואס טוט זיך מיט מיר? איך שעם זיך צו רעדן מיט מענטשן אפֿשר וועל איך רעדן וואס מען דארף נישט... כ'וועל נישט געדענקען וועלכע טאג איז היינט...

צורה פון א איד וועלכער איז אויפגעשטאנען
צו תחית המתים... "קום מיט מיר קיין טבריה
איך וועל דיר באזארגן מיט אלעס וואס דו
דארפסט כ'וועל דיר געבן פון מיינע טייערע
רפואות ביז דו וועסט ווערן אינגאנצן געזונט!"
און אזוי איז טאקע געווען, דער געוועזענער
נפטר איז געגאנגען צוזאמען מיט ר' ישראל
בער אהיים קיין טבריה, דארט האט ר' ישראל

געלערנט מיט אים דעם רבי'נס ספרים, אים
געשטארקט און דערמינטערט, ביז ער האט
זיך צוביסלעך געשטארקט און אזוי ארויף
איז אים צוריקגעקומען זיין זכרון, ער האט
אנגעהויבן געדענקען בעסער און בעסער. ר'
ישראל האט אים געדאנה'ט ווי אן אייגענעם
קינד ביז ער איז צוריק צום געווענליכן לעבן,
ער האט חתונה געהאט און געטראפן א
גוטע ארבעט און איז ממש צוריקגעשטעלט
געווארן אויף די אייגענע פיס...

דאס איז געשען אלס תוצאה פונעם פשטות
מיט די אמת'דיגע תמימות'דיגע אמונה פון ר'
ישראל בער ז"ל אז די עצות פון רבי'ן איז א
רפואה פאר אלסדיגן ברוחניות און בגשמיות.

נו פרעג איך דיר האט דער "נפטר"
אויסגעפירט זיין געשיכטע, "האב איך וואס
צו זוכן דא אויף דער וועלט, איך פיל זיך ווי אן
איבריגע שטיינדל וואס טויג פאר גארנישט,
איך האב געזאגט צום באשעפער אז ליידער
איז "טוב מותי מחיי" ס'איז מיר אזוי ביטער
און שווארץ אז איך זיך דא יעצט און ווארט
אויף מין סוף.

"וואס? חס ושלום אזוי צו טראכטן!" האט ר'
ישראל בער אנגעכאפט דעם בלאסן נפטר און
אריינגעקוקט אין זיינע אויגן, "ס'איז זיכער דא
א תקוה! כל זמן מען לעבט דארף מען האפן
צו א ישועה, ביים אויבערשטן קען זיך אלעס
טוישן אין איין אויגנבליק!"

"קום! איך האב פאר דיר זייער טייערע
רפואות פון דעם גרעסטן דאקטער אויף דער
וועלט!" ר' ישראל בער האט ארויסגענומען א
לקוטי תפלות פון זיין זאק און געגעבן דעם
נפטר אין האנט און געזאגט "זעסט דעם
ספר? דאס איז אן עקסטערע טייערע רפואה".

"די תפלות צו זאגן וועט דיר אויסהיילן
אינגאנצן, עס וועט בויען דיין מח,
אנוועקשטעלן דיין דעת אויפן פלאץ!" דער
מענטש האט אנגעקוקט פארוואונדערט דעם
פייערדיגן חסיד וואס רעדט מיט אים אזא
שטארקע אמונה, עס האט אים אויסגעקוקט
אינטערעסאנט אז א ספר זאל זיין א גורם
וואס זאל אים קענען צוריקברענגען זיין
פארלוירענעם זכרון, אבער וואס האט ער צו
דערלייגן.

"קום מיט מיר," האט ר' ישראל בער צוגערעדט
דעם נפטר וואס האט שוין באקומען אביסל א

אויך אין נעמירוב האט זיך רבי נתן אריינגעווארפן אין ים התלמיד לערנענדיג מיט התמדה ווי זיין שטייגער. זיין חברותא איז געווען רבי ליפא, אויך א דערהויבענער אינגערמאן נאר איין צווישנשייד האט ער געהאט, ער איז אויפגעוואקסן אין א חסיד'ישע שטוב וואו מען איז געווען מקושר צו צדיקים, ער איז געווארן אן איידעם ביי חסיד'ישער שווער און ער אליין פלעגט אפט וויילן בצל קדשם פון תלמידי בעל שם. אבער פאר רבי נתן האט ווייניג געקומערט דער פאקט, אבי דער רבי ליפא איז א גוטער חברותא מיט וועמען מען קען שטייגן אין תורה. רבי ליפא האט אבער יא פרובירט צו ציען רבי נתן צום דרך החסידות, אזוי אויך די אנדערע אינגעלייט פון ביהמ"ד. זיי האבן שוין געקאסט דעם טעם פון חסידות און געוואלט אז אויך זייער חבר זאל זוכה זיין צו דעם אלעם. אבער רבי נתן, וועלכער איז אויפגעוואקסן מיט פארקערטע השקפות האט זיך ווייטער געהאלטן מיט זיין דרך און געלאזט יעדן גיין זיין וועג. מיט דעם אלעם האט רבי נתן געהאט אן איינגעבויענעם מידות האמת וואס האט אים נישט געלאזט זיך פארדרייען דעם קאפ. זיין שטרעבונג צו דינען דעם אויבערשטן בשלימות

רבי נתן זיצט אויף קעסט ביי זיין חשוב'ער שווער הגה"צ רבי דוד צבי אויערבאך זצ"ל, וואו ער שטייגט אין תורה ועבודה, גלייכצייטיג ווערט ער דערווייטערט פון דרך החסידות. אין יאר תקנ"ה ציט ער זיך אריבער קיין נעמירוב וואו זיין טאטע נעמט אים אריין אויף קעסט. אצינד ליינט ווייטער:

אין א חסיד'ישע סביבה

"קוק אויף דעם קליינעם נתנ'לע, ווי ער איז אויסגעשטיגן. פשיהא! א געהויבענער אינגערמאן געווארן!"

"יא, האט א צווייטער צוגעשטומט. "אויך האב געהערט זאגן אז ער האט זיך דא אריבערגעצויגן צו וואוינען ביים פאטער, ר' נפתלי הערץ. צו האבן אזא דערהויבענעם זון איז א זכ"י."

"נאר איין זאך, האט א דריטער זיך אריינגעמישט. מען דארף זען ער זאל זיך אביסל אנקלעפן אין דרך החסידות. פאר אזא עובד השם פאסט זיך צו זיין מקושר צו צדיקים."

"נו, וואס קען מען טון, ער איז דאך אויפגעוואקסן אזוי ווייט דערפון."

"נישט געזארגט, חסידות איז אן אנשטעקיגע זאך..."

געהויבענער אינגערמאן וועלכער האט געוואוינט אין האניפאלי און רבי נתן האט אים איינגעלאדענט צו זיך אין שטוב. אין יענע צייט, אז מען האט גערייזט לאנגע טעג מיטן פערד און וואגן איז מען געווען אנגעוויזן אין די גענאד פון אחינו בני ישראל, חוץ אויב מען האט זיך געקענט ערלויבן צו איינשטיין אין א גאסט הויז. די אידן האבן שוין געוואוסט אז מען זעט א פרעמדער אין ביהמ"ד דארף מען אים אנטראגן אן אכסניה.

רבי נתן האט מכבד געווען דעם איד זיך צו זעצן צו א מאלצייט און געשטאנען דערביי ווען דער איד האט זיך געוואשן צו נטילת ידים. ווי ערשטוינט איז רבי נתן געווארן צווענדג מיט וואספארא התלהבות דער איד האט געמאכט דעם ברכה.

"איר קומט פון אניפאלי, נישט אזוי? אפשר קענט איר דעם רבי'ן, רבי זושא?" האט רבי נתן געפרעגט זיין גאסט.

"וואספארא שאלה?! זיכער קען איך אים. ער איז דאך מיין רבי. איך מאך זיכער זיך צו דרייען וואס מען אין זיין געגנווארג אז איך זאל קענען אריינכאפן וואס מער יראת שמים. איר קענט זיכער זיין אז יעדעס ביסל התעוררות און חיות אין מצוות וואס איך פארמאג, קומט אלעס נאר פאר דעם הייליגן רבי'ן רבי זושא."

דער חסיד האט ווייטער דערציילט און דערציילט איבער אלע הויכע מדרגות פון רבי זושא און האט אויך געשילדערט פאר רבי נתן אז ווען ס'קומט ביינאכט ביי חצות, ווארפט זיך רבי זושא ארויס פון בעט און שרייט, "זושא, זושא! שטיי שוין אויף, דאס איבעריגע וועסטו שוין שלאפן אין קבר!" הערנדיג אזעלכע דעהויבענע דיבורים איז רבי נתן זייער איבערגענומען געווארן.

ליינט איה"ה אין קומענדיגן נומער

און שטייגן מדרגה לדרגה אין תורה און תפילה, האט אים נישט געגעבן קיין מנוחה. עס האט עפעס געמאנט פון אים. ער האט געשפירט אז עס זענען פארהאן העכערע מדרגות אין עבודת השם וואס ער קען נישט דערגרייכן, צום ביישפיל, דאווענען מיט מער א ברען, לערנען מיט מער א חיות. איבערהויפט האט אים געשטערט אז צוליב זיין עילוי'שער קאפ האט ער זיך געמוטשעט צו זיין פאלקאם קאנצענטרירט ביים דאווענען. אינמיטן זיינע תפילות פלעגן אים ארויפקומען אין געדאנק ענינים פון סוגיות אין ש"ס און פוסקים פון וואס ער האט געהאלטן אינמיטן לערנען. רבי נתן האט פארשטאנען אז ער מוז זוכן א מור- דרך וואס וועט אים העלפן שטייגן צו העכערע מדרגות צו קענען דינען דעם אויבערשטן מיט א שלימות.

רבי נתן ווערט אנגעווארעמט

דרייענדיג זיך אין א חסידישע סביבה איז אטאמאטיש חסידות געווען דער הויפט טעמע ביי אלע געשפרעכן, וואס רבי נתן האט מיטגעהאלטן מיט א האלבן אויער. מען האט גערעדט פון די הייליגע רביים אין זייערע געהויבענע עבודות און געשמועסט איבער די נסיעות צום רבי'ן. אזוי, טאג טעגליך האבן רבי ליפא און זיינע חברים גערעדט פון די זעלטענע הויכע מדרגות אין עבודת השם פון די פולע גרויסע צדיקים פון יענע תקופה וועלכע פירן זיך לויטן דרך הבעל שם, אנצייגנדיג אז די אלע חסידישע אינגעלייט וועלכע זענען מקושר צו אט די גרויסע צדיקים זענען עפעס גאר ספעציעל מיט יראת משים און לייגן אראפ א פיערדיגע דאווענען מיט א חיות אין ברען. רבי נתן האט זיך אנגעהויבן צו וואקלען מיט ספיקות איבער דאס חשיבות פון חסידות. איין טאג איז פארביי געפארן אין נעמירוב א

סיפורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה ד'
דער 'מלך' וואס האט
גוזל געווען 'שמד'

האב, און אויף מיין

עשירות! - היינט אז מען

וועט דעם 'מלך' הרגענען, און

די 'מדינה' וועט בלייבן אן א 'מלך' - "וועט

[דאך] איינער דעם אנדערן, לעבעדיגערהייט

איינשלינגן" (אבות פ"ג מ"ב) - ווארן א 'מדינה'

קען נישט זיין אן א 'מלך'!

דרום [דעריבער] האט ער זיך מייסב געווען

[און זיך א עצה געגעבן:] "לאז ער וועט גיין, און

וועט אויסזאגן [פאר] דעם 'מלך' - און זיי [די

אויבנדערמאנטע 'שרי-מלוכה'] זאלן נישט וויסן!"

און [ער] איז געגאנגען, און האט געזאגט

[פאר] דעם 'מלך': "אז מען האט זיך אויף אים

געבונטעוועט, כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]!"

איז געגאנגען דער 'מלך', און האט

אויסגעפרובט: "אויב עס איז אמת?" - האט

ער געזעהן: "אז עס איז אמת!" - האט ער

געשטעלט 'שומרים'!

[אין] די [דאזיגע] נאכט וואס זיי זענען אויף אים

אנגעפאלן, האט מען זיי געכאפט! און מען

האט זיי דן געווען [גע'משפט], איטלעכן [לויט]

ווי זיין 'משפט' איז געווען!

[ג] האט זיך דער 'מלך' אנגערופן און האט

געזאגט, צו דעם [אויבנדערמאנטן] 'שר' וואס ער

איז געווען א 'אוינס' [אנוס]: "וואס פאר א כבוד

זאל איך דיר געבן, דערפאר וואס דו האסט מיר

מציל געווען מיט מיינע קינדער?"

זאל איך דיר מאכן פאר א שר? (דהיינו: פאר א

האר?) - דו ביזט דאך בלויז [אן דעם אויך] שוין

א 'שררה'!

זאל איך דיר געבן 'געלט'? - דו האסט [דאך]

[א] אמאל איז געווען א 'מלך' - האט ער גוזל

געווען אויף דער 'מדינה', 'גירוש', בגזירת

'שמד' - (דהיינו): "אז ווער עס וויל בלייבן אין

דער 'מדינה', מוז ער זיך שמד'ן - און אז נישט,

זאל מען אים ארויסטרייבן פון דער 'מדינה'!"

איז געווען א טייל [פון זיי:] וואס זיי האבן

מפקיר געווען גאר זייער גוטס, מיט זייער

עשירות - און זענען פון דארט ארויס בדלות

[ארים] - כדי זיי זאלן בלייבן ביי דער 'אמונה',

זיי זאלן קענען זיין אידן!

און א טייל [פון זיי:] האבן רחמנות געהאט

אויף זייער [גוטס, מיט זייער] עשירות, און

[זיי] זענען דארטן געבליבן זענען זיי געווען

'אנוסים'! - [אז] 'בצניעא' (דהיינו: פארבארגן

[באהאלטענערהייט]) האבן זיי נוהג געווען [זיך

געפירט] דעם 'דת פון אידן', און 'בפרהסיא'

(דהיינו: פאר לייט [אפענערהייט צווישן מענטשן])

האבן זיי נישט געטארט זיך נוהג זיין ווי אידן!

[ב] דערנאך איז דער 'מלך' געשטארבן! -

איז דער 'זוהן' געווארן 'מלך'! - און האט

אנגעהויבן פירן די 'מדינה' זייער שארף! - און

האט אפגענומען אסאך מדינות! - און ער איז

געווען א גרויסער 'חכם'!

און מחמת [ווייל] ער האט זייער שארף געהאלטן

אין דער האנט די 'שרי-מלוכה' - האבן זיי זיך

אויף אים [א עצה געגעבן, און] געמאכט א 'בונד':

"אז זיי זאלן אויף אים אנפאלן, און זאלן אים

אויס'הרגענען, אים מיט אלע זיינע קינדער!"

און צווישן די 'שרים', איז געווען איינער פון

די 'אנוסים'! - האט ער זיך מייסב געווען: "נאך

וואס [פארנוואס] בין איך א 'אוינס' [אנוס], מחמת

[ווייל] איך האב חס געהאט [געשוויגט] אויף מיין

אליין געלט?

זאג וואספארא כבוד דו ווילסט - וועל איך עס
דיר בוודאי טוהן!

האט דער 'אונס' [אנוס] געענטפערט: "וועסטו
מיר אבער טאן, וואס איך וועל זאגן"!

זאגט דער 'מלך': "יא, איך וועל דיר בוודאי
טאן וואס דו וועסט וועלן"!

האט דער 'אונס' [אנוס] געזאגט: "שווער מיר
ביי דיין קרוין, און ביי דיין 'מלוכה'!"

האט אים דער מלך געשוואוירן!

האט זיך דער 'אונס' [אנוס] אנגערופן: "גאר
מיין 'כבוד' איז, אז איך זאל מעגן זיין א 'יהודי'
בפֿרֿהסיא (דײַנע פאר לייט [אפגענהייט צווישן
מענטשן]), איך זאל מעגן לייגן 'טלית' און
תפילין' בפֿרֿהסיא!"

האט עס דעם 'מלך' זייער געארט, מחמת
[ווייל] אין זיין גאנצער 'מדינה', טאר נישט
זיין קיין 'יהודים' - נאר ער האט [דאך] אבער
קיין ברירה נישט געהאט, מחמת [צוליב] דער
'שבועה' וואס ער האט אים געשוואוירן: "אז
וואס ער וועט וועלן זאל ער אים טוהן"!

אינדערפרי! איז געגאנגען דער 'אונס', און
האט געלייגט 'טלית' און תפילין' בפֿרֿהסיא!

[א] דערנאך איז דער 'מלך' געשטארבן!

איז געווארן זיין זוהן 'מלך'! - דער 'זוהן'
האט אנגעהויבן צו פירן די 'מדינה' מיט
גוטן, מחמת ער האט געזעהן [אז] מ'האט
געוואלט זיין 'פאטער' אויסרייסן, כנ"ל [ווי
אויבנדערמאנט]! - און ער האט איינגענומען
אסאך מדינות! - און [ער] איז געווען זייער א
גרויסער 'חכם'!

דער 'מלך' האט געהייסן: "אז מ'זאל צום
אויפרופן [צונידערפון] אלע 'שטערנזעהער', אז
זיי זאלן אים זאגן: פון א וואסערע [וואספארא]
זאך קען זיין 'זרע' פארשניטן ווערן - כדי ער
זאל זיך דערפאר [דערפון] היטן"!

האבן אים די 'שטערנזעהער' געזאגט: "אז זיין
'זרע' וועט נישט פארשניטן ווערן - נאר ער זאל
זיך היטן פון א 'שור-ושה' (דײַנע פון א 'אקס', און
פון א 'לעמעלע')! - האט מען דאס פארשריבן
אין דעם 'ספֿרֿה־זכרונות'!

דער 'מלך' האט אנגעזאגט זיינע 'קינדער': "אז
זיי זאלן אויף אזוי פירן די 'מדינה' ווי ער, מיט
גוטן"!

[ב] דערנאך איז ער געשטארבן! - איז געווארן
זיין 'זוהן' 'מלך'! - און ער האט אנגעהויבן פירן
די 'מדינה' מיט שארפֿקייט, אזוי-ווי זיין 'זיידע'!
- און האט אפגענומען אסאך מדינות!

און [ער] איז געפאלן [עס איז אים איינגעפאלן] אויף
א 'חכמה', און האט געהייסן אויסרופן: "אז עס
זאל זיך נישט געפינען אין זיין 'מדינה', קיין
'אקס' און קיין 'שאף' - כדי זיין 'זרע' זאל נישט
קענען פארשניטן ווערן"!

און [ער] האט זיך געטראכט: "אז דעריבער [היינט
האט ער קיין מורא נישט פאר קיין שום זאך"!
און האט געפירט די 'מדינה' זייער שארף! - און
ער איז געווארן זייער א גרויסער 'חכם'!

[ג] דער 'מלך' איז געפאלן [עס איז אים איינגעפאלן]
אויף א 'חכמה': "אז ער זאל קענען אפנעמען
גאר די וועלט און 'מלחמה'!"

ווארן ס'פארהאנדן 'זיבן-חלקים' אין דער וועלט
- ווארן די וועלט איז געטיילט אויף 'זיבן-
חלקים'!

און ס'פארהאנדן 'שבועה-כוכבי-לכת'! (דײַנע:
'זיבן-שטערן', וואס זיי גייען ארום די 'זיבן-טעג' פון
דער 'וואך')!

און איטלעכער 'שטערן' [פון די 'דאזיגע זיבן-
שטערן'] - לייכט אריין אין א חלק פון די 'זיבן-
חלקים' פון דער וועלט!

און ס'פארהאנדן 'שבועה-מיני-מתכות'! (דײַנע:
זיבן ערליי 'איין-וואג', דײַנע: 'גאלד', און 'זילבער',
און 'קופער', און 'ציץ' וכו')!

(דאס האט אלץ דער 'מלך' געטאן) - און דורךדעם האט ער אפגענומען [איינגענומען] גאר די [גאנצע] וועלט! - און האט איינגעזאמלט זייער אסאך געלט!

[ד] נאר דער [דאזיגער] 'מענטש' [צוזאמנשטעל] וואס ער האט געמאכט פון די 'זיבן-ערליי' אייזנארט - איז נישט מסוגל געווען צו דער [אויבנדערמאנטער] זאך - נאר באופן [און מיטן באדינג]: אז דער 'מלך' זאל 'משפיל-גאים' זיין, און זאל 'מגביה-שפלים' זיין! (דהיינו: 'גרויסע-לייט' זאל ער אראפזארגן פון זייער גדולה - און 'קליינע-לייט' זאל ער אויפהייבן!)

און איטלעכער 'שטערן' פון די [אויבנדערמאנטע] 'זיבן-שטערן' - לייכט אריין אין א באזונדער מין 'אייזנארט'!

איז דער 'מלך' געגאנגען, און האט צום אויפגענומען [צוגעפגענומען] די אלע 'זיבן-ערליי-אייזנארט' - און האט געהייסן: "מ'זאל אים ברענגען אלע 'גילדענע-פאטערען' [בילדער] פון אלע 'מלכים', וואס זיי הענגן אין זייערע 'פאלאצן'!"

און ער האט געמאכט דערפון א 'מענטש' - דער 'קאפ' איז געווען פון 'גאלד' - דער 'גוף' פון 'זילבער' - און אזוי די איבריגע 'אברים', זענען געווען פון אנדערע 'אייזנארט' - סע [ס'איז] געווען אין דעם 'מענטשן', אלע 'זיבן-ערליי-אייזנארט'!

און ער האט דעם 'מענטש' געשטעלט, אויף א 'הויכן-בארג'! - האבן אלע 'שבועה-כוכבי-לכת' (דהיינו: אלע 'זיבן-שטערן') - אריינגעלייכט אין דעם [דאזיגן] 'מענטשן'!

און אז א 'מענטש' האט געדארפט עפעס א 'עצה', אדער א 'משאומתן' [האנדל] - און האט נישט געוואוסט אויב ער זאל יא טאן, אדער ניין - פלעגט ער זיך שטעלן, אקעגן דעם 'אבר' פון דעם [סארט] 'אייזנארט', וואס ס'קער [עס באלאנגט] צו דעם 'חלק' פון דער וועלט, וואס דער 'מענטש' [וואס פרגעט] די 'עצה'] איז פון דארט געווען - און דער 'מענטש' האט אינזין געהאט: "אויב ער זאל טאן די זאך וואס ער האט באדארפט, אויב ניין!"

און אז ער האט באדארפט יא צו טאן, פלעגט לייכטן און שיינען דאס 'אבר'! - און אז נישט, איז פינסטער געווארן דאס 'אבר'!

בסיעתא רשפיה

הודעה חשובה!

בעז'ה יתקיים כנס מיוחד
לכל נשות ברסלב

מהכנה לראש השנה של רבינו.

הכנס בשפת האיריש

יום שלישי
ב' אלול
בשעה 8.15

באולמי
מנוחה
ושמחה

דמי כניסה: 30 ש"ח לכיסוי חלק מהוצאות

לאמיר זיך פאר העערן

די פערטע מעשה - דער מלך שגזר שמד (1)

- ☐ פון א אקס און א לעמעלע
- א. **שאלה זכות: דער מלך איז געפאלן אויף א חכמה אז?**
- ☐ או עס זאל זיך נישט געפונען אין זיין מדינה קיין אקס און קיין שאף
- ☐ ער זאל קענען אפגעמען די וועלט און קיין מלחמה
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ז. **וואס האט דער מלך געזאגט פון דעם וואס ער האט געמאכט די מענטש פון איין?**
- ☐ ער האט איינגענומען די וועלט
- ☐ ער האט איינגעזאמלט אסאך געלט
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. **וואס האט דער מלך געטון?**
- ☐ משפיל געווען אלע שרים
- ☐ געמאכט פשוטע מענטשן פאר שרים
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ט. **האטסו געלערנט די מעשה פון די וואך?**
- ☐ איינמאל
- ☐ צוויימאל
- ☐ איך האב געוואלט

- א. **וואס האט דער מלך גור געווען אויף דער מדינה?**
- ☐ צו פארטרייבן אלע אידן פון דער מדינה
- ☐ צו הרגענען אלע אידן פון דער מדינה
- ☐ אז ווער עס וויל בלייבן אין דער מדינה מוז זיך שמד'ן
- ב. **וואס האבן די אידן געטון?**
- ☐ א טייל האבן מפקיר געווען וייער גאנצער פארמעגן, און זענען ארויס פון דארטן
- ☐ א טייל זענען געבליבן און זיך געפירט ווי אידן באהאלטענערהייט
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. **ווער האט אויסגעזאגט פאר דעם מלך אז מען וויל אים הרגענען?**
- ☐ א גוי, איינער פון די שרים
- ☐ א איד, איינער פון די אנוסים
- ☐ א איד א שר, איינער פון די אנוסים
- ד. **וועלכע כבוד האט מען געגעבן פאר דער וואס האט אויסגעזאגט?**
- ☐ מען האט אים געמאכט פאר א שר
- ☐ מען האט אים געגעבן געלט
- ☐ אז ער זאל מעגן לייגן טלית און תפילין בפרהסיא
- ה. **די שטעטן זענען האבן געזאגט פאר'ן מלך זיך צו אפהיטן פון?**
- ☐ פירן די מלכות שארף
- ☐ פון א קו און א אקס

טיפער געטראכט

וויפל קעניג'ן זענען דא אין אונזער מעשה פון די וואך?

און ווער פון זיי האט געפירט די מדינה מיט גוטן?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך ☐

וואו זעט מען אין די מעשה אז אפי' די גוים זענען מכיר אין די גרויסקייט פון די תפילת פון די אידן?

און דער מלך האט גור געווען אויף די אידן זאלן מתפלל זיין

און אין וועלכע מעשה נאך, זעט מען די זעלבע זאך (אז אפי' די גוים זענען מכיר אין די תפילת פון די אידן)?

אין מעשה ה' בן מלך מאבנים טובות

געווינער אויף די בחינות פון 'חגר #6' איז הילד הח' יעקב יצחק ראטנבערג, ירושלים כתה ב'
די מתנה קען מען באקומען ביים משגיח אין חדר ברסלב ר' משה גפנער הי"ו

בְּזוּיָל וּזְיוּל אַבֵּער ב'קען נישט

אין די

"היינט קען אויף זיין אַ מצב אז מיר זאלן זיין אַנוסים?"
האט חיים געפֿרעגט זיין זיידע. "יא, יא, מיין טייערע
אייניקל. איך וועל דיר דערציילן וואס ער האט
פאסירט די וואך".

אַפֿרֿים און נחמ' פון פֿתה ח', האבן אויפֿגעהאַנגען
מודעות אין די פֿתֿי מדרשים: אַנגעפֿאַנגען פון די
וואך, וועט זיין אַ 'חֶבְרַת תְּהִלִּים' שְׁבֶת נאָכמיטאָג, אין
די ווייכער שול פון די בית מדרש, דורכן משגיח ר'
דוד.

פיל קינדער האבן אַנגעפֿאַנגען צו קומען יעדע וואך.
די קאפיטלעך האט מען געזאגט אויף אויפֿן קול.
קינדער וואס מען האט געקענט גאר גוט הערן זייער
זיסע שטימע האבן אפילו זוכה געווען צו פֿאַרזאָגן אַ
קאפיטל תְּהִלִּים, און אלע קינדער פון די חֶבְרַת האבן
זיי נאכגעזאגט פֿסוקים נאך פֿסוקים.

נאך יעדע פֿאַר קאפיטלעך האט מען זיך
אַפֿגעשטעלט אויף צו זאגן אַ נאָמען פון
אַ קראַנקן וואס מען האט מנדב געווען
לזכותו אַ טייל פון די מתנות. און אזוי
האבן זיי ממשיך געווען צו אויסשרייען
די ערוועקנדע פֿסוקים מיט וואס דוד
המלך האט זיך אויסגעגאסן זיין הארץ,
און זייער הויכע שרייענדע שטימע האט זיך געהערט
ביז ווייט. יעדער וואס איז אריבער די בית המדרש אין
יענע שעה, האט גוט געקענט הערן די קאך וואס טוט
זיך אפֿ אין די חֶבְרַת.

איין שבת, איז אַ שכן אריין אין די עזרת נשים, און
געפֿעט: "טייערע קינדער, איך וואוין ממש נאנט צום
בית מדרש. מיין טאטע איז אַן עלטערע איד, און די

משכן אויף זייט 2

נייע מעשה וואס מיר האבן אַנגעפֿאַנגען די וואך -
די מעשה וואס ווערט אויף אַנגערופן "מעשה ניסים",
דערציילט דער רבי אויף אַ קעניג וואס האט גוזר
געווען אויף אלע אידן זיך צו שמוך. טייל פון די
אידן האבן איבערגעלאזט זייער גאנצע פֿאַרמעגן, און
געגאנגען גלות, און אַ טייל זענען געבליבן אַנוסים.
דער רבי ערקלערט וואס פונקטליך דאס מיינט אַן
'אנוס', אז באהאלטענערהייט פֿירט מען זיך ווי אַ איד,
און אפֿגענערהייט קען מען זיך נישט פֿירן ווי אַ איד.

יעדער מענטש האט זיך זיינע מצבים וואו ער איז אַן
אנוס - פֿלעצער וואו ער קען נישט אדער עס איז אים
שווער צו זיין דאס וואס ער וויל באַמט זיין.

צומאָל האט ער מורא פון זיינע אַרומיגע,
אין אַנדערע פֿעלער אויף זיין פֿאַרמעגן, און
צומאָל ווייל ער געפונט זיך אין אַ סביבה וואס
גלייבט נישט אזוי שטארק אין די מנהגים און
אויפֿירונג וואס ער פֿירט זיך, און אזוי אויך
זענען דא פיל מצבים אין אַ מענטש'ס לעבן פון

שוועריגקייטן אדער קרענק חס ושלום, וואס ער איז
ממש ווי אַן אנוס - אַ באַצווינגענער, און ער קען נישט
זיין אזא פֿלאַמעדיגער איד פֿאַרן באשעפֿער אזויווי
ער וויל זיין. און דאָרטן, אין אזא פֿלאַץ, דאָרף ער
זיכער מאכן צו זיין אַ איד קאטש באהאלטענערהייט.
אז אין הארצן זאל ער נאך שטרעבן און לעכצן צו
מקיים זיין די הייליגע זאך וואס ער וויל, און זיין מח
זאל זיין דבוק אין באשעפֿער, און בלויז פונדוריסן,
"בִּפְרֶהֱיָא", זאל ער גארנישט טון.

א הארציגע ברכת מול טוב
להרה"ח ר' יואל יאראוויטש הי"ו
משגיח בתלמוד תורה בראסלב בית שמש
לרגל חולדת הבת למול טוב

חלק מחוצאות הגליון נתנדב ע"י
הרה"ר יוסף מרדכי מנח הר"ו
לרגל חולדת הבת למול טוב

חלק מחוצאות הגליון נתנדב ע"י
הרה"ר זאב פראנק הי"ו
לרגל אחוסי הבת למול טוב

חלק מחוצאות הגליון נתנדב ע"י
הרה"ח שאול סירוטה שליט"א
לרגל חולדת הנכדים למול טוב